

بررسی تأثیر زمان اتصال بر میکروساختار و خواص مکانیکی اتصال فاز مایع گذرا بین اینکومنل 718 و اینکومنل 600

علی خرم^۱، اکبر داوودی جمالویی^۲، عابد جعفری^۳، محمود مرادی^{۴*}

- ۱- دکتری، مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، تهران
 ۲- کارشناس ارشد، مهندسی مواد، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان
 ۳- کارشناس ارشد، مهندسی مواد و متالورژی، دانشگاه صنایع و معدن ایران، تهران
 ۴- استادیار، مهندسی مکانیک، دانشگاه ملایر، ملایر
 * ملایر، صندوق پستی 65719-95863

moradi@malayeru.ac.ir

چکیده

در این مقاله فرآیند اتصال فاز مایع گذرا بین آلیاژهای اینکومنل 718 و اینکومنل 600 توسط لایه میانی BNi-2 به ضخامت 50 میکرومتر بررسی شد. فرآیند اتصال فاز مایع گذرا در دمای 1050 °C برای مدت زمان 5، 25 و 45 دقیقه انجام شد. مطالعات ریزساختاری توسط میکروسکوپ نوری و میکروسکوپ الکترونی رویشی نشر میدان (FE-SEM) انجام پذیرفت. همچنین استحکام برشی این اتصالات اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که ساختار اتصال از سه ناحیه منطقه انجام دهنده، منطقه انجام دهنده و منطقه متأثر از نفوذ تشکیل شده بود. ترکیبات بین فلزی برایدی در انجام دهنده از زمان 5 به 45 دقیقه نوایی انجام دهنده از بین رفته و انجام دهنده کامل شد. با افزایش زمان و افزایش نفوذ عنصر پور به فلز پایه، نوایی متأثر از نفوذ آلیاژ اینکومنل 718 پایدار بود و گسترش یافت، اما این نوایی برای آلیاژ اینکومنل 600 با افزایش زمان از بین رفت و همگن سازی شد. در اثر حذف ترکیبات برایدی در اثر افزایش زمان، تغییرات سختی در ناحیه اتصال یکنواخت تر شد و مقادیر سختی ناحیه اتصال به حدود 280 و 410 ریسید. نتایج حاصل از استحکام برشی نشان داد با افزایش زمان اتصال دهنده از 5 به 45 دقیقه، استحکام برشی از 250 به 410 مگاپاسکال افزایش یافت.

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل	1395
دریافت: 16 اسفند 1396	
پذیرش: 20 اردیبهشت 1396	
ارائه در سایت: 06 خرداد 1396	
کلید واژگان:	
اصال فاز مایع گذرا	
اینکومنل 718	
اینکومنل 600	
خواص مکانیکی	

Investigation on the effect of bonding time on microstructure and mechanical properties of transient liquid phase bonding between Inconel 718 and Inconel 600

Ali Khorram¹, Akbar Davoodi Jamaloei², Abed Jafari³, Mahmoud Moradi^{4*}

- 1- Department of Mechanical Engineering, K. N. Toosi University of Technology, Tehran, Iran
 2- Department of Material Science and Engineering, Isfahan University of Technology, Esfahan, Iran
 3- Department of Material and Metallurgy Engineering, Iran University of Industries and Mines (IUIIM), Tehran, Iran
 4- Department of Mechanical Engineering, Faculty of Engineering, Malayer University, Malayer, Iran
 * P.O. B. 65719-95863, Malayer, Iran, moradi@malayeru.ac.ir

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper
 Received 06 March 2017
 Accepted 10 May 2017
 Available Online 27 May 2017

Keywords:
 Transient liquid phase bonding (TLP)
 Inconel 718
 Inconel 600
 mechanical properties

ABSTRACT

In this paper, transient liquid phase (TLP) bonding process between Inconel 718 alloy and Inconel 600 alloy using a BNi-2 interlayer with 50 μm thickness was investigated. Transient liquid phase bonding process was performed at 1050 °C for 5, 25 and 45 min. Microstructure evaluation was carried out through optical microscopy, field emission scanning electron microscopy (FE-SEM). Also, bonding shear strength was measured. The results showed that the joint microstructure was formed of three zones including isothermal solidification zone (ISZ), thermal solidification zone (ASZ) and diffusion affected zone (DAZ). At the time of 5 min, boride intermetallic compounds in thermal solidification zone were formed. Isothermal solidification was completed and thermal solidification zone vanished by increasing the bonding time from 5 to 45 min. Diffusion affected zone of the Inconel 718 alloy was persistent and expanded by increasing the time and diffusion of B element to parent metals, but this region in Inconel 600 alloy vanished and the homogenization process occurred by increasing the bonding time. Also, because of the removal of boride intermetallic compounds, changes in hardness in the joint region were smoother and the hardness value of joint region was about 280 HV. The results of shear strength showed that the bonding strength was increased from 250 MPa to 410 MPa with increasing the bonding time from 5 to 45 min, respectively.

- مقدمه

به اکسیداسیون و خوردگی بالایی بوده و برای کاربردهای دما بالا و همچنین

محیط‌های تحت فشار و انرژی کینتیک بالا بسیار مناسب است [۱]. در درجه

آلیاژهای اینکومنل از خانواده محلول جامد نیکل- کروم است که دارای مقاوم

Please cite this article using:

A. Khorram, A. Davoodi Jamaloei, A. Jafari, M. Moradi, Investigation on the effect of bonding time on microstructure and mechanical properties of transient liquid phase bonding between Inconel 718 and Inconel 600, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 17, No. 6, pp. 101-107, 2017 (in Persian)

برای ارجاع به این مقاله از عبارت ذیل استفاده نمایید:

www.mme.ac.ir

برای اتصال دهی آلیاژهای نیکل به کار می‌رود. این روش بسیاری از محدودیت‌ها و معایب روش‌های معمول ذوبی را برای آلیاژهای پایه نیکل در بر ندارد. خرم و همکاران اتصال آلیاژهای اینکونل 718 به اینکونل 600 را با استفاده از لحیم کاری به کمک لیزر و با لایه میانی BNi-2 مورد بررسی قرار دادند. این محققین دریافتند که در ناحیه اتصال ترکیبات محلول جامد نیکل و براید نیکل تشکیل شد و در ناحیه فصل مشترک بین فلزپایه با ناحیه اتصال ترکیبات براید کروم تشکیل شد [11]. خرم و همکاراش [12] در مقاله‌ای دیگر از ماده پرکننده BNi-2 برای اتصال فولادهای زنگنزن 321 و 410 استفاده کردند. ایشان نتیجه گرفتند فازهای یوتکنیک مشاهده شده در اتصال به سبب انجام دهمدای ناقص ماده پرکننده است. این فازها محلول جامد نیکل و بورید نیکل نزدیک سطح مشترک و بورید کروم در مرکز اتصال است. سرینواسان و همکاران فرایند لحیم کاری سخت را برای اینکونل 600 به فولاد زنگنزن 316L با لایه واسط BNi-2 پررسی کردند. آن‌ها گزارش دادند با وجود حضور ترکیبات بین فلزی زیاد در ناحیه اتصال مشهود، ولی با این حال استحکام ناچیه اتصال مناسب و قابل قبول بود [13]. فرایند فاز مایع گذرا فرایندی است که سبب از بین رفتن ترکیبات بین فلزی و ترکیبات سخت در ناحیه اتصال فرایند لحیم کاری می‌شود. در تحقیق دیگری که روی سوبرآلیاژ پایه نیکلی انجام گرفت، تأثیر زمان پیووندهایی بر عرض ناحیه اتصال و فازهای آن بررسی شد. در این مطالعه فلز پایه از جنس اینکونل 738 AWS-BNi-3 و لایه واسط از جنس AWS-LC بودند. گزارش داده شد که با افزایش زمان اتصال دهی مقدار ترکیبات یوتکنیکی و فازهای بین فلزی ناشی از انجام غیرهمدم کاهاش می‌یابد، به طوری که در زمان 30 دقیقه به طور کامل از بین رفتند [14]. آرافین و همکاران به بررسی مدل اتصال فاز مایع گذرا آلیاژهای اینکونل 718 به اینکونل 625 پرداختند. آن‌ها زمان و دمای مناسب برای اتصال دهی این آلیاژ را با استفاده از مباحثت مدل‌سازی پیشنهاد کردند که دمای مناسب برای انجام اتصال این دو آلیاژ در محدوده 1050 تا 1120 درجه سانتی گراد محسوسه شد. بررسی‌های تجربی ریزاساختاری در دمای 980 درجه سانتی گراد میزان زیادی از این زمان‌های مختلف و همچنین بررسی‌های مکانیکی اتصال را گزارش نکرده‌اند [15].

اهمیت اتصال آلیاژ اینکونل 718 به اینکونل 600 در موتوهای هوایی سبب تحقیق پیرامون یک اتصال بهینه با استحکام بالاتر از اتصال لحیم کاری سخت شده است. فرایند فاز مایع گذرا بین فلزی ناشی از بین رفتند را به عنوان روش مناسبی برای از بین بردن ترکیبات مخرب گزارش داده شده در ناحیه اتصال ارائه کرد. حذف ترکیبات بین فلزی و مخرب در ناحیه اتصال سبب افزایش استحکام اتصال می‌شود. با توجه به گزارشات پیشین تاکنون هیچ‌گونه تحقیقی پیرامون اتصال فاز مایع گذرا بین آلیاژ اینکونل 718 به آلیاژ اینکونل 600 به طور تجربی ارائه نشده است و گزارشی از استحکام، سختی و ساختار این اتصال موجود نیست؛ بنابراین بررسی این اتصال بسیار مهم و حائز اهمیت است. در این تحقیق بررسی تجربی ریزاساختاری و خواص مکانیکی اتصال آلیاژ اینکونل 718 به اینکونل 600 مورد بحث قرار می‌گیرد.

2- روش انجام آزمون

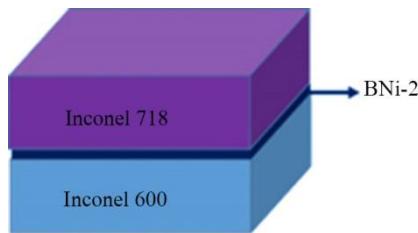
در این مطالعه از ورق‌های آلیاژهای اینکونل 718 و اینکونل 600 به ضخامت 2 میلی‌متر، از لایه میانی BNi-2 با ضخامت 50 میکرون به عنوان لایه میانی استفاده شد. ترکیب شیمیایی فلزات پایه و لایه میانی استفاده شده در این پژوهش در جدول 1 ارائه شده است. نمونه‌ها جهت آمداده‌سازی برای اتصال در

های حرارت بالا روی سطح اینکونل لایه مقاوم، پایدار و غیرفعال از اکسید تشکیل می‌شود که از خوردگی بیشتر جلوگیری می‌کند [2]. آلیاژ اینکونل 718 جز آلیاژهای رسوب سخت‌شونده است که استحکام کششی این آلیاژ به وسیله فرآیند آنل احلالی و پیرسختی از طریق کترل رسوب گذاری فازهای γ و ω در فاز α افزایش می‌یابد. این آلیاژ بیشتر در دماهای متوسط (650°C) مورد استفاده قرار می‌گیرد و از جمله آلیاژهای پرمصرف پایه نیکل است که در دیسک‌های توربین گاز کاربرد ویژه‌ای دارد. از طرفی آلیاژ اینکونل 600 جز آلیاژهای محلول جامد محسب می‌شود و در دماهای کاری بسیار بالا (1050°C) در صنایع برودتی، موتوهای هوایی و صنایع الکترونیکی به کار می‌رond [1]. استفاده از سوپرآلیاژها در صنعت روبه گسترش است؛ بنابراین فرآیندهای مختلف مهندسی بر این مواد انجام می‌پذیرد [4,3].

جایگزینی و اتصال آلیاژ اینکونل 600 با آلیاژ اینکونل 718 در محیط‌های بسیار خورنده جهت کاهش جلوگیری از خوردگی و همچنین جایگزینی اینکونل 718 با اینکونل 600 برای افزایش خواص مکانیکی- سایشی ضرورت اتصال بین این دو آلیاژ را مطرح می‌سازد. جوشکارهای ذوبی معمول برای آلیاژهای پایه نیکل سبب جدایش کاربیدهای نیوبیوم در مناطق بین دندربیتی و حساسیت به ترک گرم، ریز ترک‌های انجام‌دادی، تغییر ریزاساختار تعادلی و افت خواص مکانیکی می‌شود [6,5]. مرتضایی و همکاران اتصال آلیاژ اینکونل 718 را به فولاد 310 به روش GTAW مورد بررسی قرار دادند. این محققین گزارش دادند که جهت جلوگیری از ترک ذوبی در منطقه متأثر از حرارت فلز پایه اینکونل 718 باید عملیات حرارتی پیش از جوشکاری انجام شود، همچنین گزارش شد که در منطقه جوش شبیه غلظتی از عناصر آلیاژی اتفاق افتاد [7]. رام و همکاران اتصال آلیاژ اینکونل 718 را به روش جوشکاری لیزر مورد مطالعه قرار دادند. طبق گزارشات در ناحیه جوش ترکیبات بین فلزی غنی از نیوبیوم تشکیل شد که سبب کاهش خواص مکانیکی شد. با عملیات حرارتی پس از جوشکاری در دمای 980 درجه سانتی گراد میزان زیادی از این ترکیبات مخرب کاهش یافت و با عملیات حرارتی در دمای 1080 درجه سانتی گراد این ترکیبات به طور کامل از بین رفتند [8].

فرآیند بریزینگ نفوذی یا اتصال فاز مایع گذرا زیر مجموعه‌ای از فرآیندهای نفوذی است که سادگی فرآیندهای معمول بریزینگ را با کاریابی بالای اتصال نفوذی ترکیب کرده است که نتیجه آن اتصالی عالی با خواصی بسیار مشابه فلز پایه است. در این فرایند از لایه میانی حاوی عناصر کاهنده نقطه ذوب مانند بور، سیلیسیم و فسفر استفاده می‌شود. این عناصر با حرارت دهی نمونه و ذوب لایه میانی به فلز پایه نفوذ کرده و دمای ناحیه اتصال را افزایش می‌دهد که سبب انجام دهمدا یکی از نفاوت‌های اصلی اتصال فاز مایع گذرا با فرایند لحیم کاری ساخت است. از دیگر تفاوت‌های این دو فرایند می‌توان به تغییرات غلظتی کمتر عناصر فلز پایه و لایه میانی و دمای کاری بالاتر از دمای اتصال دهی برای اتصال فاز مایع گذرا نسبت به اتصال لحیم کاری سخت اشاره کرد [9]. فرآیند اتصال فاز مایع گذرا برای اتصال بسیاری از سیستم‌های فلزی و سرامیکی که قادر به اتصال دهی به کمک روش‌های معمول جوش کاری ذوبی نیستند، به کار برده شده است. موارد استفاده از این روش اتصال دهی شامل موارد زیادی از جمله تولید و تعمیر توربین‌های گازی در صنایع هواپیما تا اتصال خطوط مدار در صنعت میکروالکترونیک می‌شود [10].

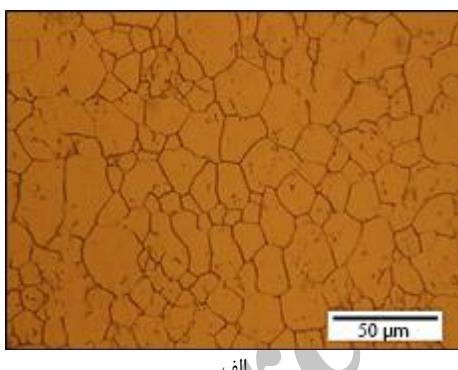
به طور کلی لحیم کاری توسط لایه میانی حاوی عناصر کاهنده نقطه ذوب مانند بور و سیلیسیم به عنوان یکی از روش‌های شناخته شده و مؤثر

Fig. 1 Schematic drawing of the samples fixing

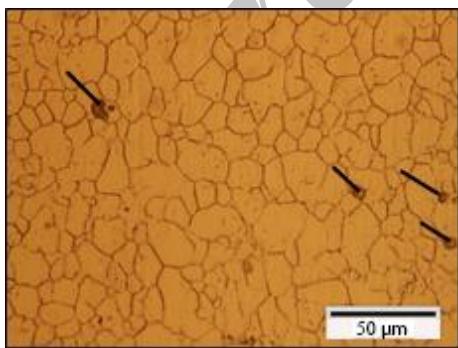
شکل 1 نحوه سرهم‌بندی نمونه‌ها به منظور اتصال دهی

محلول جامد فاز γ که دارای ساختار مکعبی با وجوه مرکزدار^۳ است. البته محلول جامد γ در آلیاژ اینکونل 718 شامل عناصر حل شده بیشتری است که سبب افزایش استحکام فاز زمینه می‌شود، ولی در آلیاژ اینکونل 600 عناصر حل شونده غالب کمتر (کروم و آهن) هستند. وجود ذرات فاز γ در آلیاژ اینکونل 718 به دلیل وجود عناصر نیوبیوم و تیتانیوم سبب افزایش استحکام در این آلیاژ می‌شوند، اما این استحکام‌بخشی در آلیاژ اینکونل 600 به دلیل حضور بسیار جزیی عناصر غالب نیست.

تصویر نوری از اتصال در دمای 1050 درجه سانتی‌گراد و زمان 5 دقیقه در شکل 3 آورده شده است. به طور کلی نواحی اتصال حاصل از فرایند اتصال مایع گذرا شامل منطقه انجامد هم‌دما (ISZ)^۴، منطقه انجامد غیرهم‌دما (ASZ)^۵ و منطقه متأثر از نفوذ (DAZ)^۶ است. براساس شکل 3 دمای 1050 درجه سانتی‌گراد و زمان 5 دقیقه سبب بروز هر سه منطقه ASZ، ISZ و DAZ شده

الف

ب

Fig. 2 Optical microstructure of a- Inconel 600 alloy, b- Inconel 718 alloy

شکل 2 تصویر میکروسکوپ نوری از ریزساختار فلزات پایه در شکل 2 آورده شده است. تصاویر ریزساختار اینکونل‌های 718 و اینکونل 600 شامل دانه‌های آلیاژ اینکونل 718

بعد ۱۰۰۰ میلی‌متر بریده شدند. سطوح نمونه‌ها جهت حذف آلودگی‌های سطحی با کمک سنباده شماره 80 تمیزکاری شد. یکی از سطوح نمونه‌ها با سنباده‌های شماره 1200 تا 1200 آماده‌سازی شد. فویل لایی میانی نیز در ابعاد ۳۰×۳۰ میلی‌متر بریده شد. سپس لایی میانی و نمونه‌ها با دستگاه اولتراسونیک حاوی استن به مدت یک ساعت چربی‌زدایی شدند. پس از آن نمونه‌ها تا زمان پیونددگی در استون قرار گرفتند.

فویل BNi-2 در بین فلزات پایه قرار داده شد. شکل 1 نحوه سرهم‌بندی قطعات را نشان می‌دهد. دمای اتصال دهی 1050 درجه سانتی‌گراد براساس گزارشات آرایین و همکاران و همچنین استاندارد AWS A5.8^۷ جهت استفاده مناسب از لایی میانی انتخاب شد. با توجه به گزارشات پیشین زمان اتصال دهی ۵، ۲۵ و ۴۵ دقیقه نیز برای اتصال دهی انتخاب شد. عملیات اتصال دهی در کوره خلاء با 10^{-5} Torr انجام شد و سرعت سرد و گرم شدن کوره برابر با ۱۰ درجه بر دقیقه بود. برای ارزیابی ریزساختار بعد از فرایند اتصال دهی، نمونه‌ها با فرایند معمول متالوگرافی سنباده‌زنی و پولیش شدند. سطح مقطع اتصال توسط محلول ۱۰٪ اسید اگزالیک به همراه ۹۰٪ آب قطره الکتروراج شد. پس از اج نمودن نمونه، ریزساختار مناطق مختلف اتصال توسط میکروسکوپ الکترونی رویشی نشر میدان^۸ (FE-SEM) و میکروسکوپ نوری مورد بررسی قرار گرفت. آنالیز عنصری نیز توسط طیفسنجی اشعه X انرژی متفرق^۹ (EDS) انجام شد. سختی بهترین و بدترین نمونه از ناحیه اتصال و فلز پایه نیز توسط آزمون ریزسختی‌سنجدی و با نیروی ۵۰ گرم انجام شد. در نهایت استحکام برشی ناحیه اتصال اندازه‌گیری شد. استحکام برشی بهترین و بدترین نمونه اتصال توسط فیکسچر طراحی شده برای اندازه‌گیری استحکام اتصالات فاز مایع گذرا که نیروی کششی دستگاه کشش را به نیروی برشی تبدیل می‌کند، اندازه گیری شد [۱۷, ۱۶]. دستگاه کشش مورد استفاده مدل FM2750 ساخت شرکت Wolpert بود. مقادیر استحکام برشی گزارش شده میانگین تست ۳ نمونه است.

3- نتایج و بحث

3-1- بررسی‌های ریزساختاری

تصاویر میکروسکوپ نوری از ریزساختار فلزات پایه در شکل 2 آورده شده است. تصاویر ریزساختار اینکونل‌های 718 و اینکونل 600 شامل دانه‌های

جدول 1 ترکیب شیمیایی فلزات پایه و لایی میانی (برحسب درصد وزنی)**Table 1** Chemical composition (wt.%) of the base metals and the interlayer.

عنصر	اینکونل 718	اینکونل 600	لایی میانی	BNi-2
کروم	18.03	14.7	7	
آهن	0.13	10	3	Bal
سیلیسیم	16.01	0.32	4.5	
مولیبden	3.11	0.32	-	Bal
نیکل	53.16	-	3.2	
بور	0.002	0.24	-	Bal
مس	0.07	0.34	9	
تیتانیوم	1.15	0.03	-	Bal
نیوبیوم	5.48	0.02	0.06	
کربن	0.07	0.32	-	Bal
منگنز	0.08	0.32	0.32	

¹ Field Emission Scanning Electron Microscopy
² Energy dispersive X-ray spectroscopy

³ Face centered cubic
⁴ Isothermally Solidified Zone
⁵ A-thermally Solidified Zone
⁶ Diffusion Affected Zone

تکمیل فرایند انجماد همدمای بود. منطقه A و C در شکل 4 به ترتیب نشان‌دهنده ترکیبات براید کروم و براید نیکل است. گزارش شده است این ترکیبات برایدی سبب کاهش خواص مکانیکی و انعطاف‌پذیری اتصال می‌شوند و همچنین مقاومت به خوردگی کمی نیز دارند [10]. از طرفی دیگر دمای ذوب ناحیه اتصال به دلیل حضور این ترکیبات در ناحیه اتصال به شدت

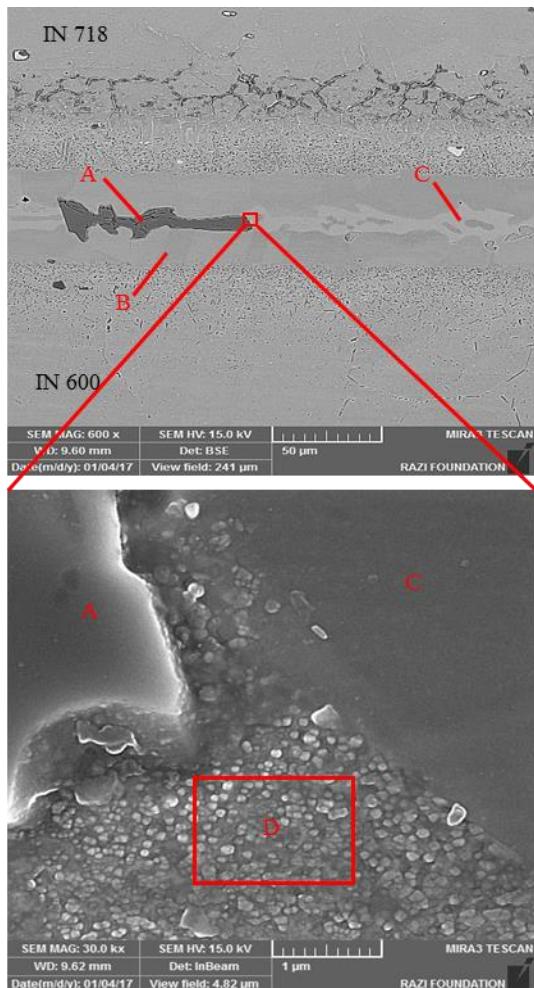

Fig. 4 SEM image of microstructure for TLP bonding of Inconel 718 to Inconel 600 at 1050°C for 5 min

شکل 4 تصویر میکروسکوپ الکترونی اتصال فاز مایع گذرا آلیاژ اینکوئل 600 به 718 در دمای 1050°C و زمان 5 دقیقه

جدول 2 ترکیب شیمیابی نواحی مختلف در شکل 4

Table 2 Chemical composition of different regions in the Fig. 4

ناحیه				
D	C	B	A	عنصر
3.39	2.02	5.87	52.84	کروم
2.52	1.94	4.36	0.24	آهن
4.12	0.09	2.18	0.06	سیلیسیم
-	-	-	2.09	مولیبدن
60.40	62.5	60.92	0.47	نیکل
27.71	29.96	24.99	42.57	بور
0.04	0.08	0.06	0.09	تیتانیوم
1.82	1.5	1.62	1.64	نیوبیوم
Ni3Si+γ	براید نیکل	γ	براید کروم	فاز پیشنهادی

است. در ابتدای فرایند لایه میانی ذوب شده و قسمتی از فلز پایه را نیز در خود حل می‌کند. در ادامه و با نفوذ عناصر کاهنده نقطه ذوب به درون فلز پایه منطقه ISZ در اثر انجماد همدمای وجود می‌آید که از نواحی فلز پایه شروع شده و به سمت مرکز اتصال گسترش یافته است. منطقه انجماد غیرهمدمای به دلیل عدم تکمیل انجماد همدمای وجود می‌آید؛ بنابراین این منطقه با توجه به پس‌زدشدن عناصر آلیاژی و ترکیب غیریکنواخت در اثر انجماد شامل یونتکتیک‌های ذوب است که ضمن کاهش نقطه ذوب ناحیه اتصال می‌تواند سبب کاهش خواص مکانیکی ناحیه اتصال شود. نواحی متأثر از نفوذ در فلزات پایه نزدیک به ناحیه اتصال نیز در شکل 3 مشخص شده است. این نواحی در اثر نفوذ عناصر آلیاژی به درون فلز پایه به وجود می‌آید که در این مطالعه عنصر بور به عنوان عنصر کاهنده نقطه ذوب در اثر نفوذ به سمت فلزات پایه سبب به وجود آمدن ترکیبات مختلف در این نواحی می‌شود.

تصویر میکروسکوپ الکترونی اتصال در دمای 1050 درجه سانتی‌گراد و زمان 5 دقیقه در شکل 4، همچنین آنالیزهای عنصری از مناطق مختلف این اتصال در جدول 2 آورده شده است. نتایج حاصل از آنالیز عنصری نواحی مختلف نشان داد که در نواحی انجماد همدمای (ناحیه B در شکل 4) فاز پریوتکتیک محلول جامد ۲ تشکیل شده است. در فرایند انجماد همدمای پس‌زده شدن عناصر وجود ندارد، پس منطقی است که فاز تشکیل شده در این فرایند فاز محلول جامد ۷ باشد [18]. در واقع نیروی محركه این اتفاق به وجود آمدن تغییرات ترکیبی در دمای ثابت به دلیل نفوذ عناصر آلیاژی است؛ بنابراین در ابتدا فاز اولیه محلول جامد غنی از نیکل تشکیل شده و همزمان غلظت عنصر بور در ناحیه اتصال به واسطه نفوذ کاهش یافته است. اما نفوذ تا غلظت مورد نیاز به دلیل کافی نبودن زمان اتصال در این دما تا تکمیل انجماد همدمای ادامه نیافت و بدون تکمیل شدن انجماد همدمای ناحیه اتصال سرد شده است. در ضمن سرمایش انجماد غیرهمدمای در ناحیه مرکزی اتصال حاصل شد. نتایج آنالیز عنصری از ناحیه اتصال در مرکز اتصال (جدول 2) وجود فازهای براید نیکل، براید کروم به همراه فازهای سیلیسیا بدی را نشان داد که با پژوهش‌های پیشین در تطابق است [19]. نیروی محركه انجامد غیرهمدمای اختلاف دما و فرایند سرد شدن است؛ بنابراین فرایند پس‌زده شدن عناصر در این ناحیه وجود دارد که منجر به ایجاد ترکیبات مختلفی می‌شود. وجود ترکیبات برایدی در ناحیه مرکزی اتصال نشان‌دهنده انجماد غیرهمدمای در این مناطق و عدم وجود زمان کافی برای

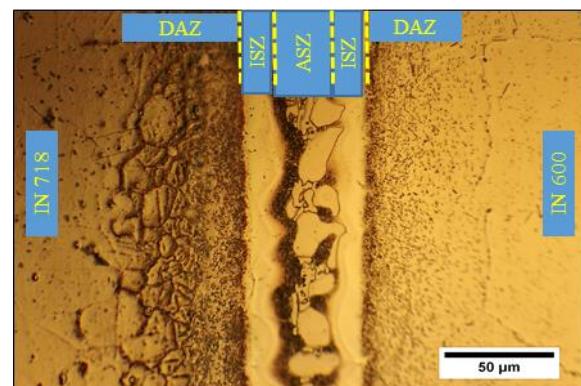

Fig. 3 Image of TLP bonding of Inconel 718 to Inconel 600 at 1050°C for 5 min

شکل 3 اتصال فاز مایع گذرا آلیاژ اینکوئل 718 به اینکوئل 600 در دمای 1050 درجه سانتی‌گراد و زمان 5 دقیقه

منجمد شده‌اند و با توجه به توضیحات پیشین نواحی یوتکنیکی و بین‌فلزی در مرکز اتصال باقی مانده است. از آنجایی که مکانیزم نفوذ بسیار به زمان آن وابسته است، برای دستیابی به اتصال بهینه‌تر نیاز به زمان‌دهی بیشتر در فرآیند اتصال دهی است.

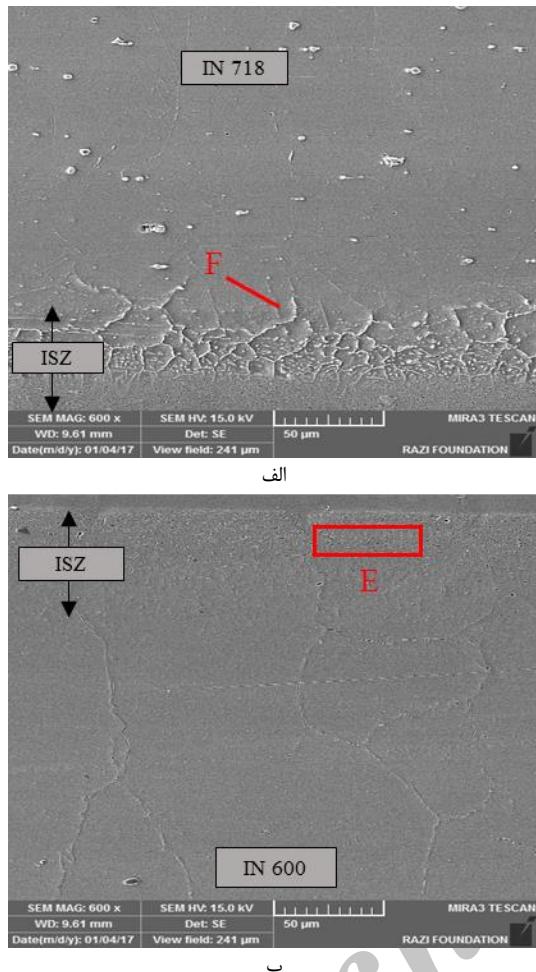
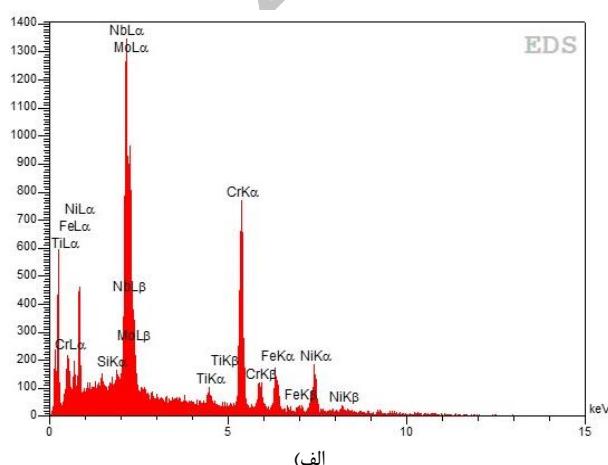

Fig. 6 SEM image of DAZ and base metal at 1050°C for 5 min, a- Inconel 718 side, b- Inconel 600 side

شکل 6 تصویر میکروسکوپ الکترونی از ناحیه متأثر از نفوذ و فلز پایه در دمای 1050 درجه سانتی گراد و زمان 5 دقیقه، الف- در سمت آلیاژ اینکونل 718، ب- در سمت آلیاژ اینکونل 600

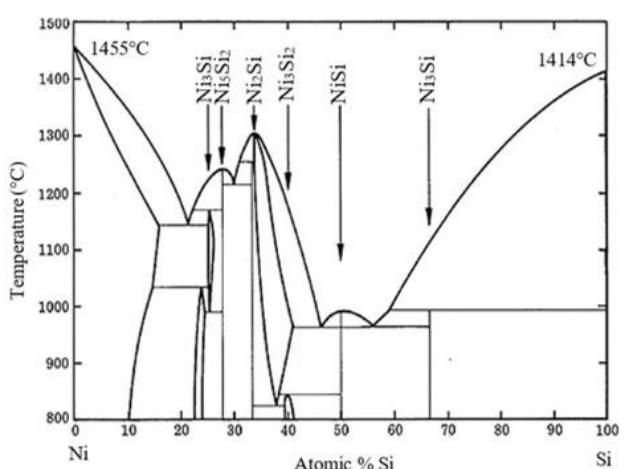

کاهش می‌یابد که امکان استفاده از این اتصال در دمای بالا کمتر می‌شود؛ بنابراین امکان نفوذ بیشتر بور و رشد ناحیه انجامد هم‌دما شرابط برای افزایش نقطه ذوب ناحیه اتصال باید با زمان‌دهی بیشتر مهیا و در نتیجه امکان استفاده از این اتصال در دمایهای بالاتر فراهم شود.

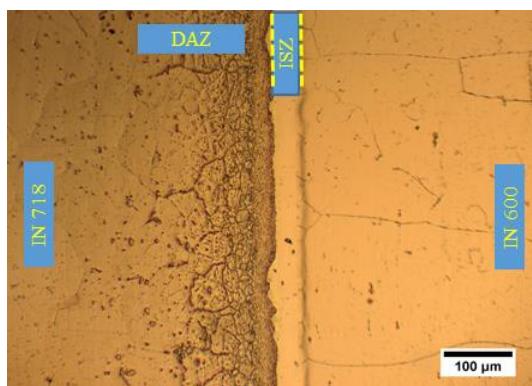
ذرات Ni_3Si در بزرگ‌نمایی‌های بیشتر در شکل 4 دیده می‌شود. با توجه به دیاگرام فازی $\text{Ni}-\text{Si}$ (شکل 5) بدیهی است که حدود 15% اتمی سیلیسیم در محدوده دمایی اتصال در نیکل حل می‌شود؛ بنابراین زمانی که انجامد هم‌دما کامل نشده است با پس‌زدشدن در حین انجامد هم‌دما عناصر ترکیبات Ni_3Si در ناحیه انجامد هم‌دما تشکیل می‌شود. از طرفی آنالیز عنصری ناحیه انجامد هم‌دما مقدار قابل توجهی از سیلیسیوم را در این ناحیه نشان می‌دهد که به صورت محلول جامد در نیکل وجود دارد. با این توضیحات می‌توان بیان کرد که عامل اصلی نفوذی و کاهنده نقطه ذوب عنصر بور است و سیلیسیوم نقش بسیار کمی را ایفا می‌کند. تشکیل ریزساختارهای پادشده به دلیل جهت انجامد هم‌دما از سمت فلز پایه به مرکز اتصال قابل توجیه است.

مناطق متأثر از نفوذ و فلزات پایه دو آلیاژ اینکونل 718 و اینکونل 600 را در زمان 5 دقیقه و دمای 1050 درجه سانتی گراد در شکل 6 مشاهده می‌شود. حضور مقدار قابل توجهی از عناصر نبیوبیوم و مولیبدن در ناحیه متأثر از نفوذ آلیاژ اینکونل 718 (شکل 7-الف) نشانگر وجود ترکیبات غنی از این عناصر در این منطقه است. این عنصر به دلیل نفوذ بالای عنصر بین نشین بور و حد حالایت کم آن در محلول جامد نیکل به فلز پایه رسوب کرده و ترکیبات برایدی غنی از نبیوبیوم و مولیبدن را تشکیل دهد. گزارش شده است که نبیوبیوم، مولیبدن میل ترکیبی زیادی با عنصر بور دارند؛ بنابراین وجود ترکیباتی از برایدی‌های نبیوبیوم و مولیبدن در این ناحیه متحمل که این نتایج با مشاهدات محققین پیشین در توافق است [20,16]. در سمت دیگر ناحیه متأثر از نفوذ آلیاژ اینکونل 600 و دارای کروم و نیکل بیشتری در این ناحیه است (شکل 7-ب). با توجه به نفوذ سریع بور در این منطقه، به نظر می‌رسد در این منطقه ترکیبات برایدی‌های کروم و نیکل تشکیل شده باشد.

با توجه به شکل 8 اتصال دهی در زمان 25 دقیقه نیز سبب حذف مقداری از نواحی مرکزی اتصال شامل ترکیبات برایدی و یوتکنیکی می‌شود. در واقع در این زمان فرصت کافی برای نفوذ هر بیشتر عناصر وجود ندارد. در نتیجه انجامد هم‌دما به طور کامل انجام نگرفته و نواحی مرکزی به صورت غیرهم‌دما

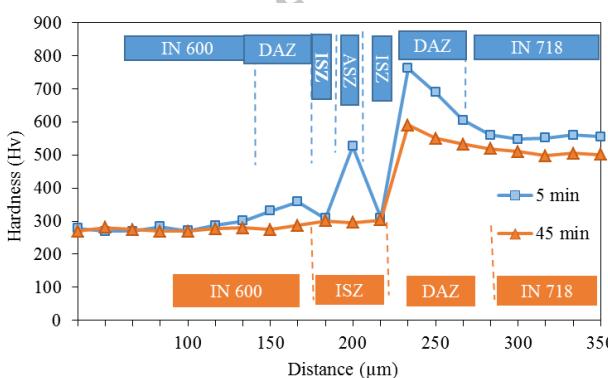
شکل 5 دیاگرام تعادلی نیکل- سیلیسیم [19]

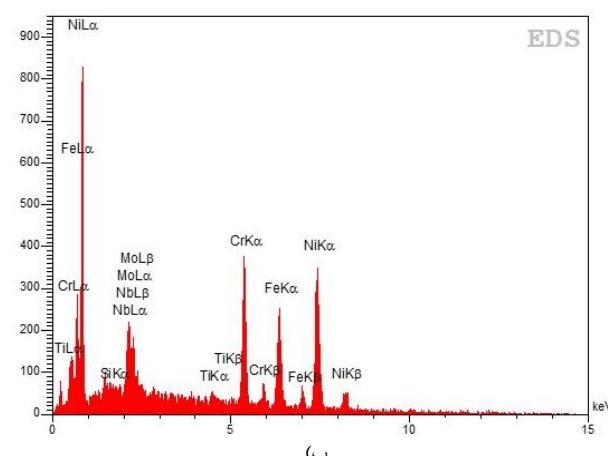
شکل 9 تصویر میکروسکوب نوری از اتصال آلیاژ اینکومنل 718 به 600 در دمای 1050 درجه سانتی گراد و زمان 45 دقیقه

است. با افزایش دما و از بین رفتن ناحیه انجماد غیرهمدم و در پی آن از بین رفتن ترکیبات برایدی در این ناحیه سختی ناحیه اتصال کاهش یافته و یکنواخت شد. منطقه متأثر از نفوذ سمت آلیاژ اینکومنل 718 به دلیل وجود ترکیبات بورایدی نیوبیوم و مولیبden از سختی بالایی برخوردار است. ناحیه متأثر از نفوذ آلیاژ اینکومنل 600 در زمان کم دارای ترکیبات بورایدی و دارای سختی بالایی است، اما ناحیه متأثر از نفوذ آلیاژ اینکومنل 600 با افزایش زمان اتصال دهی تا 45 دقیقه به طور کامل از بین رفت و ترکیبات بورایدی در اثر نفوذ بور از بین رفته و سختی این ناحیه مانند فلز پایه شد. از طرف دیگر منطقه متأثر از نفوذ آلیاژ اینکومنل 718 با افزایش زمان همگن تر و پهن تر شده، چرا که از غلظت ترکیبات برایدی در این ناحیه کم شده و سختی این ناحیه کاهش یافته.

مقادیر استحکام برشی برای دو اتصال را در شکل 11 مشاهده می کنید. میزان استحکام برای اتصال در دمای 1050 درجه سانتی گراد و زمان 5 دقیقه برابر با 250 مگاپاسکال و برای زمان 45 دقیقه برابر با 410 مگاپاسکال حاصل شد. عدم وجود هرگونه ترکیبات یوتکتیک و بورایدی در ناحیه اتصال در اثر افزایش زمان از 5 تا 45 دقیقه سبب افزایش استحکام برشی به میزان قابل توجهی شد. در واقع می توان این گونه بیان کرد که مناطق ناحیه انجماد غیرهمدم که دارای ترکیبات بین فلزی ترد و شکننده ای است، مناطق مستعد به شکست و رشد ترک است که سبب افت استحکام در ناحیه اتصال می شود؛ بنابراین حذف ناحیه انجماد غیرهمدم در اثر افزایش زمان و در پی

شکل 10 تغییرات سختی در سطح مقطع نمونه های متصل شده در دمای 1050 درجه سانتی گراد و در زمان های مختلف

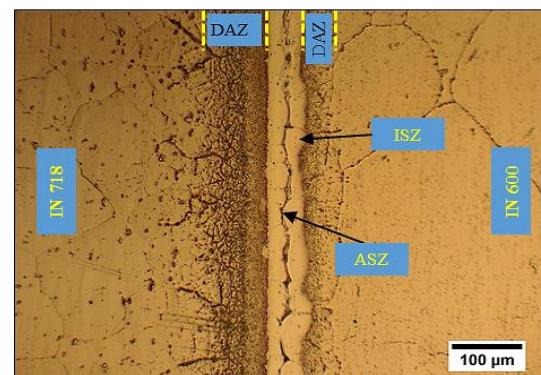
شکل 7 طیف نشری آنالیز عنصری الف- ناحیه F در شکل 6-الف، ب- ناحیه E در

شکل 6-ب

ناحیه اتصال آلیاژ اینکومنل 718 به اینکومنل 600 را در دمای 1050 درجه سانتی گراد و در زمان 45 دقیقه در شکل 9 آوردہ شده است. همان طور که مشخص است با افزایش زمان و ناحیه انجماد غیرهمدم به طور کامل از بین رفت. این موضوع به دلیل زمان دهی و افزایش نفوذ عناصر کاهنده نقطه ذوب به درون فلز پایه و تغییرات غلطی عناصر اتفاق می افتد. نواحی متأثر از نفوذ تغییرات محسوسی را نسبت به اتصال زمان 5 دقیقه (شکل 3) دارند. عرض ناحیه متأثر از نفوذ سمت آلیاژ اینکومنل 718 از حدود 50 میکرون در زمان 5 دقیقه به حدود 130 میکرون در زمان 45 دقیقه افزایش داشت، همچنین به نظر می رسد تغییرات غلطی در این ناحیه کمتر شده است. از طرف دیگر در سمت آلیاژ اینکومنل 600 هیچ اثری از ناحیه متأثر از نفوذ دیده نمی شود و این ناحیه به طور کامل همگن شده است. این تغییرات در ناحیه متأثر از نفوذ ناشی از افزایش زمان و در پی آن افزایش نفوذ عناصر در هم است.

3-2- خواص مکانیکی

شکل 10 تغییرات سختی ناحیه اتصال را برای نمونه های متصل شده در دمای 1050 درجه سانتی گراد در زمان های 5 و 45 دقیقه نشان می دهد. در ناحیه انجماد غیرهمدم به دلیل وجود ترکیبات سخت بورایدی دارای سختی بالای

شکل 8 تصویر میکروسکوب نوری از اتصال آلیاژ اینکومنل 718 به 600 در

دما 1050 درجه سانتی گراد و زمان 25 دقیقه

- Advances in Mechanical & Automobile Engineering*, Vol. 2, No. 1, pp. 18-21, 2015.
- [5] P. Mithilesh, D. Varun, A. R. G. Reddy, K. D. Ramkumar, N. Arivazhagan, S. Narayanan, Investigations on dissimilar weldments of Inconel 625 and AISI 304, *Procedia Engineering*, Vol. 75, pp. 66-70, 2014.
- [6] H. Shah Hosseini, M. Shamanian, A. Kermanpur, Characterization of microstructures and mechanical properties of Inconel 617/310 stainless steel dissimilar welds, *Materials Characterization*, Vol. 62, No. 4, pp. 425-431, 2011.
- [7] A. Mortezaie, M. Shamanian, An assessment of microstructure, mechanical properties and corrosion resistance of dissimilar welds between Inconel 718 and 310S austenitic stainless steel, *Pressure Vessels and Piping*, Vol. 116, pp. 37-46, 2014.
- [8] G. J. Ram, A. V. Reddy, K. P. Rao, G. M. Reddy, J. S. Sundar, Microstructure and tensile properties of Inconel 718 pulsed Nd-YAG laser welds, *Materials Processing Technology*, Vol. 167, No. 1, pp. 73-82, 2005.
- [9] W. F. Gale, D. A. Butts, Transient liquid phase bonding, *Science and Technology of Welding & Joining*, Vol. 9, No. 4, pp. 283-300, 2004.
- [10] G. O. Cook, C. D. Sorensen, Overview of transient liquid phase and partial transient liquid phase bonding, *Materials Science*, Vol. 46, No. 16, pp. 5305-5323, 2011.
- [11] A. Khorram, O. Fakhraei, M. J. Torkamany, Laser brazing of Inconel 718 and Inconel 600 with BNi-2 nickel-based filler metal *Advanced Manufacturing Technology*, Vol. 58, No. 5-8, pp. 2075-2084, 2017.
- [12] A. Khorram, A. Jafari, M. Moradi, Laser brazing of 321 and 410 stainless steels using BNi-2 nickel-based filler metal, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 17, No. 1, pp. 129-135, 2017. (in Persian)
- [13] G. Srinivasan, A. K. Bhaduri, S. K. Ray, V. Shankar, Vacuum brazing of Inconel 600 sleeve to 316L stainless steel sheath of mineral insulated cable, *Materials Processing Technology*, Vol. 198, No. 1, pp. 73-76, 2008.
- [14] G. Mosalayipour, G. Moshreai, A. Ekrami, Study of effective parameter on the Transient liquid phase of IN738LC, *Ird Mineral Industries Conference*, Bahonar Uni, Kerman, 2009. (in Persian)
- [15] M. A. Arafat, M. Medraj, D. P. Turner, P. Bocher, Transient liquid phase bonding of Inconel 718 and Inconel 625 with BNi-2: Modeling and experimental investigations, *Materials Science and Engineering: A*, Vol. 447, No. 1, pp. 125-133, 2007.
- [16] V. Jalilvand, H. Omidvar, H. R. Shakeri, M. R. Rahimipour, Microstructural evolution during transient liquid phase bonding of Inconel 738LC using AMS 4777 filler alloy, *Materials Characterization*, Vol. 75, pp. 20-28, 2013.
- [17] R. Abdolvanda, M. Atapour, M. Shamanian, A. Allafchian, The effect of bonding time on the microstructure and mechanical properties of transient liquid phase bonding between SAE 2507 and AISI 304, *Manufacturing Processes*, Vol. 25, pp. 172-180, 2107.
- [18] O. A. Idowu, O. A. Ojo, M. C. Chaturvedi, Microstructural study of transient liquid phase bonded cast Inconel 738LC superalloy, *Metallurgical and Materials Transactions A*, Vol. 37, No. 9, pp. 2787, 2006.
- [19] ASM International Handbook Committee, *Alloy phase diagrams* Vol. 3, Materials Park, Ohio: ASM international, 1992.
- [20] M. Pouranvari, A. Ekrami, A. H. Kokabi, Transient liquid phase bonding of wrought IN718 nickel based superalloy using standard heat treatment cycles: Microstructure and mechanical properties, *Materials & Design*, Vol. 50, pp. 694-701, 2013.

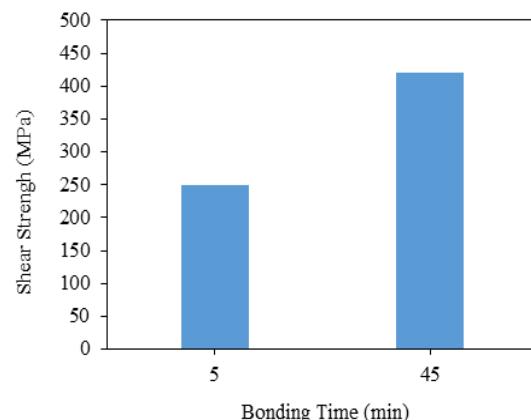

Fig. 11 Bonding shear strength of joints at 1050°C for different times

شکل 11 استحکام برشی اتصالات در دمای 1050°C در زمان‌های 5 و 45 دقیقه

آن حذف ترکیبات بین‌فلزی سبب افزایش استحکام ناحیه اتصال می‌شود. می‌توان نتیجه گرفت که ناحیه انجماد هم‌دما با استحکام ناحیه اتصال رابطه مستقیم داشته و با افزایش این ناحیه استحکام اتصال افزایش می‌یابد [17].

4- نتیجه گیری

- (1) ترکیبات براید نیکل، براید کروم و سیلیسید نیکل در نواحی انجماد غیرهم‌دما در دمای 5 دقیقه مشاهده شد.
- (2) نفوذ عناصر کاهنده نقطه ذوب (بور، سیلیسیم) در اثر فرستاده‌ی با فرایش زمان تا 45 دقیقه در دمای 1050 درجه سانتی‌گراد به فلز پایه به طور کامل انجام و انجماد هم‌دما کامل شد.
- (3) ترکیبات برایدی در ناحیه متأثر از نفوذ آلیاژ اینکومنل 600 با افزایش زمان تا 45 دقیقه از بین رفت و این منطقه همگن شد، اما در آلیاژ اینکومنل 718 تجمع ترکیبات برایدی ناحیه متأثر از نفوذ کمتر و این منطقه عرضی‌تر شد.
- (4) حذف ناحیه انجماد غیرهم‌دما و دربی آن حذف ترکیبات برایدی با افزایش زمان سبب افزایش قابل توجهی در استحکام برشی ناحیه اتصال از 250 مگاپاسکال به 410 مگاپاسکال شد.

5- مراجع

- [1] M. Durand-Charre, *The Microstructure of Superalloys*, pp. 42-45, New York: CRC Press, 1998.
- [2] M. J. Donachi, S. J. Donachi, *Superalloys: A Technical Guide*, second Edition, pp. 26-32, Materials Park, Ohio: ASM International, 2002.
- [3] M. Moradi, A. Mohazab Pak, A. Khorram, An experimental investigation of the effects of fiber laser percussion drilling: Influence of process parameters, *International Advanced Design and Manufacturing Technology (ADMT)*, Vol. 9, No. 4, pp. 7-12, 2016.
- [4] A. Mohazab Pak, M. Moradi, Hole geometry features analysis in fiber laser percussion drilling process, *International Journal of*